

δος του καὶ τῆς Πελοποννήσου ὀλιχωρότερος· πρόμαχος, ὡς ἀπεδείχθη περιπλέων ἐπὶ τοῦ προσκυνήματος τῶν 1821. Ἡ Ἀγγλικὴ Στάσις, ἔχουσα πάντατε ὀλίγας τοὺς δογματικούς της, διέφερον ἰσχύεσα περιοδικῶς διὰ τῆς ἀμείσας ἐπιβροῆς καὶ τῆς διευθυσεως τῶν ἐντολέων της. Ἀλλ' ὁ Μαυροκορδάτος ἠγάπα νὰ ἐναγκαλίζηται ἐκ προσηθίης καὶ τοὺς ἀγύρτας τῆς Εὐρώπης, τοὺς ὀπείους διέσπειρε πάλιν εἰς αὐτὴν τὴν Εὐρώπην (α) κήρυκας τοῦ ὀνόματός του καὶ ἀργυρολόγους ὑπὸ διαφόρους τίτλους. Ἡ Ἐπτανήσος τὸν συνέδραμε χρηματικῶς, μᾶλλον πεπλανημένη, ἢ ἐπηρεασομένη. Ἡ Ἀγγλία, θαρσάλαιότερα ἤδη, τὸν ὑπεστήριξε διὰ τοῦ Ἀντιναύαρχου Ἀμιλτῶνος καὶ τῆ Ἀρμοστῆ τῶν Ἰονίων. Ἀπόστολοι δὲ πολλοί, ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῶν Φιλελλήνων Ἐθελουτῶν, ἠγωνοῦν μὲ τὸν ἴδιον τὰς δυνάμεις καὶ τὰς γνώσεις των.

Εἰς τὴν Τριπολιτσάν, Καθέδραν τῆς τότε (1823) Διοικήσεως διαφιλονεικεῖται ἡ πρότασις περὶ τοῦ Ἀγγλικοῦ Δανείου. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἐναντίου πνεύματος, θωροῦντες εἰς τοῦτο τὴν παρίωσιν τῆς Ἀγγλικῆς Στάσεως, ἐξησηθημένης διὰ τὴν πτώσιν τοῦ Μαυροκορδάτου ἐκ τῆς Προεδρίας, ἐναντιοῦνται διὰ τοῦ ἐντονωτέρου τρόπου (β). Διὰ

α) Ζήτησι σελ. 123.

β) Ἡ πρόνοια τοῦ Ἐθνους εἶδε τὸ ὀλέθριον ἀποτέλεσμα τῶν ἐξωτερικῶν δανείων ἀπὸ τοῦ 1822, ὅτε εἰς τὴν Κόρινθον, ὁ Γερμανὸς Π. Πατρῶν, ὁ Ἀθανάσιος Κανακάρης καὶ τινες ἄλλοι ἐναντιώθησαν εἰς τὴν περὶ ἐξωτερικοῦ δανείου πρότασιν Ἰδε σελ. 105. Δὲν εἰσηκούσθησαν μὲ ὅλον τοῦτο ἐκ ταύτης τῆς περιστάσεως ἔλαβεν ὑπαρξιν τὸ μέτρον περὶ τῶν Ἐθνικῶν Ὁμολογιῶν καὶ περὶ τῆς συλλογῆς ἐνὸς ποσοῦ ἀργυρῶν σκευῶν ἐκ τῶν Μοναστηρίων καὶ Ἐκκλησιῶν. Τὸ Ἱερατεῖον ἀπέδειξε καὶ τότε τὸν ζῆλόν του, συνδραμόν ἐτοιμον καὶ διὰ τοῦ μίσου τούτου. Εἰς τὸ Ἄργος ἠνεργήθη καὶ ἡ ὀλιγοῖξοδος, σύστασις

